

Stefan Woyda

Sochaczew

Informator Archeologiczny : badania 1, 366-367

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania skoncentrowano głównie na majdanie gdzie przebadano obszar o pow. 33 m². W trzech założonych wykopach pod cienką powłoką próchnicy pojawiła się od 16-20 cm grub. warstewka przypalanej ziemi koloru ceglatego. Wystąpiła ona głównie przy krawędzi majdanu grodziska nie stwierdzono jej natomiast w części środkowej. Warstwa ta zawierała duże ilości polepy, węgli drzewnych, a także sporo ceramiki, którą podzielić można na dwie grupy:

a/ ceramika starsza toczona na kole bez polewy

b/ ceramika młodsza toczona na kole z polewą.

Z najciekawszych zabytków ceramicznych należy wymienić fragmenty brzegów naczyń o krawędziach rozwiniętych, ułamki brzuśców zdobionych poziomymi liniami rytymi i falistymi, części den - w tym jeden ze znakiem garncarskim.

Przeprowadzono również przekop przez stok, "fosę" i wał grodziska. Wykazał on zupełny brak warstwy kulturowej, która została zmyta i obsunęła się po stromym stoku wzgórza. Zachowana warstwa kulturowa, z ceramiką jako jedynym datownikiem pozwala wyznaczyć prowizorycznie ramy chronologiczne naszego obiektu na koniec XIII i początek XIV w. Badane grodzisko z racji małych rozmiarów spełniać mogło jedynie rolę faktorii - stancji, która w XV w. uległa pożarowi i nie została już nigdy odbudowana.

S O C H A C Z E W

Konserwator Zabytków Archeologicznych woj.warszawskiego

Badania prowadził mgr Stefan Woyda, finansował WKZ w

Warszawie.

Przeprowadzono małe prace w miejscu odkrycia studni drewnianej zniszczonej prawie całkowicie przy pracach kanalizacyjnych. Materiał ceramiczny datuje obiekt na wiek XV.

S T A R E D R A W S K O patrz wojsko średniowiecze

S T A R G A R D - Stare Miasto Muzeum Pomorza Zachodniego
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogosz, M.Grzęda, w okresie od dn. 7-27.VII., finansowało P.P.R.N. w Stargardzie.

Od kilku lat prowadzi się na terenie Starego Miasta badania archeologiczne, głównie ratownicze. W roku bieżącym prowadzono badania nad brzegiem Małej Iny. W czasie regulacji rzeki ujawnione zostały drewniane umocnienia nabrzeża. Celem poznania techniki i konstrukcji umocnień oraz ewentualnego wyjaśnienia ich chronologii przeprowadzono badania sondażowe nad wschodnim brzegiem Małej Iny.

W trakcie badań odkryto konstrukcje drewniane o przekroju czworokątnym służące do umocnienia nabrzeża. Fragment kołistego ogrodzenia z dranic w dolnej części zaciętych oraz ceramikę, którą można datować na XIV, XV i XVI w. Badania wykazały, że Mała Ina była ważną arterią wodną w średniowieczu i że koryto rzeki w stosunku do dzisiejszego było szersze.